

Rîndunica

Așa cum rîndunica răbdătoare
Străbate peste mare și uscat,
Spre locul unde soarele răsare
Și păsările cîntă minunat.
Ea știe vremea care-i stabilită
În orizonturi de la început,
De aceea pleacă foarte fericită
Și ea, și puii care i-a năcut.

Cor:

Noi suntem în lume cu toți călători
Și plini de speranță spre cer am
pornit.
Cu Domnul vom trece deasupra de
nori
Spre locul pe care atît l-am dorit.

Și nimenea pe lume n-o oprește,
Cînd vine frigul, ele au fugit.
Indiferent pe drum ce întîlnește
Ea plecă înspre locul fericit.
Instinctul ei îi spune: înainte
Spre strălucirea altei Aurorii.
Spre țara unde soarele-i
fierbinte,
Ea trece peste munci și peste nori.

Și noi ne pregătim de emigrare
Așa ca rîndunelele în zbor.
Căci peste această lume
trecătoare
Se va lăsa un chin îngrozitor.
Dar dincolo de noi mai e o lume,
Chiar dacă oamenii tăgăduiesc.
Noi știm și îi cunoaștem al ei
nume:
E Paradisul Tatălui Ceresc.

Căci gîndul vesniciei ne învață,
Și Duhul Sfînt pe care L-am primit,
Căci dincolo mai este o viață
În fericirea fără de sfîrșit.
De aceea să privim la rîndunele,
Cînd vine iarna ele au plecat.
Cînd vor veni necazurile grele
Să fim și noi în cerul minunat.

Dar pentru aceasta trebuie
pregătire,
În rugăciuni să fim stăruitori.
Să așteptăm a Domnului venire
Căci noi aicea suntem călători.
Ne pare rău, dar multe rîndunele
În marea furtunoasă au picat.
Noi vom ajunge dincolo de stele
Dacă privim la Domnul neîncetat.

Amin